

og for den tyske Menighed i Købstaden, af hvilken Bestemmelse, der ved kongelig Resolution af 15. December 1920 gennemførtes for samtlige fire sønderjydske Købstæders Vedkommende, Følgen blev den, at de to Sprog i Købstæderne blev lige-stillede, hvilket ogsaa blev gennemført ved det Regulativ for Embedsforholdet mellem den danske og den tyske Præst i Købstæderne og Fordelingen af Embedsforretningerne imellem dem, der stadfæstedes af Ministeriet.

For Landets Vedkommende blev de almindelige Regler angaaende Kirkesproget i de sønderjydske Landsdele, efterat Forslag herom fra Menighedsrepræsentationerne var modtaget og havde været forelagt det i Henhold til Lov af 10. September 1920 nedsatte Udvalg for kirkelige Anliggender, givne i en kgl. Anordning af 3. August 1921, og overensstemmende med de her fastsatte Regler blev Afgørelsen derefter truffen for de enkelte Menigheders Vedkommende. Foruden at der ved disse Afgørelser er gennemført en Ordning, hvorved der er sikret de tyske Mindretal et vist Antal Gudstjenester i deres eget Sprog overalt, hvor der er fremsat Krav herom, har man tillige gennemført som almindelig Regel, at der ogsaa i de Menigheder, hvor der ikke afholdes tyske Gudstjenester, skal være Adgang for Menighedsmedlemmer til at faa kirkelige Handlinger udført paa Tysk, og de tyske Gudstjenester, hvor disse afholdes, er søgt lagte saaledes, at de i hinanden nærliggende Sogne ikke afholdes paa samme Søndage, saa at Medlemmer af Menigheden i det ene Sogn, naar der ikke er Gudstjeneste i hans Sprog der, om han ønsker det, kan søge Gudstjenesten i det andet Sogn. Den hele Ordning har kunnet gennemføres ved Hjælp af de Præster, der er ansatte i Embeder i de sønderjydske Landsdele, uden at det har været fornødent at ansætte Andenpræster til Betjening af Mindretallene, idet de Præster, der var ansat i Embeder i Sønderjylland forinden Genforeningen, og som er forblevne i deres Embeder, ved deres fornyede Ansættelse er blevet tilpligtede foruden at holde baade danske og tyske Gudstjenester i deres egne Menigheder tillige at afholde Gudstjenester og forrette kirkelige Handlinger paa Tysk i andre Menigheder, som anvises dem, imod et særligt Vederlag, der afholdes af Statskassen. Ved Siden heraf er der overensstemmende med et i det sønderjydske kirkelige Udvalgs Betænkning derom udtalt Ønske givet Mindretallene — saavel

de tyske som de danske — den samme Ret, som der tilkommer dem heroppe, saavel til at benytte udensogns Præster og til at faa ansat Andenpræster eller til at danne Valgmenigheder eller Frimenigheder som til Brug af Sognekirken, idet ved en Lov af 28. Juni 1920 (Nr. 342) de saakaldte „kirkelige Frihedslove“ er udvidede til indtil videre at gælde ogsaa i de sønderjydske Landsdele, ligesom der ved en Anordning af 26. Januar 1921 er givet Forældre Ret til at indmelde deres Børn til Konfirmation hos den Præst, som de maatte ønske dertil.

Overensstemmende med det sønderjydske kirkelige Udvalgs Ønske er den foran skitserede Ordning kun truffen som midlertidigt gældende, indtil fælles Kirkelove for den danske Folkekirke ogsaa omfattende Sønderjylland kan komme til at foreligge, og til Forberedelse af dette Lovarbejde har som bekendt i Henhold til Lov Nr. 513 af 10. September 1920 det ogsaa i det foregaaende nogle Gange nævnte Udvalg for kirkelige Anliggender været nedsat. Ved Fremsættelsen af de paa dette Udvalgs Arbejde byggede Lovforslag har Ministeriet anset det for rigtigt at forudskikke den foranstaaende Fremstilling af, hvad der hidtil er foretaget til Forberedelse af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i den danske Folkekirke, og man har valgt at knytte denne Fremstilling til det her fremsatte Forslag til Lov om Menighedsraad, idet efter Ministeriets Formening Menighedsraadene med den Indflydelse, der allerede har været tillagt dem, og som yderligere foreslaas udvidet ved de nu fremkommende Lovforslag, saafremt de maatte vinde Lovgivningsmagtens Bifald, danner en saadan Grundvold for den danske Folkekirkes ydre Organisation, at de saa at sige gaar som den ledende Traad gennem alle Folkekirkens Ordninger samtidig med, at der dog igennem Frihedslovene søges bevaret al den Frihed for de enkelte Menighedsmedlemmer, som de efter Forholdene kan have Krav paa, uden at dog Samfundets Krav paa Enhed i det store og væsentlige berøres deraf.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal man gaa over til at fremsætte nogle Bemærkninger til nogle Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, idet man iøvrigt kan indskrænke sig til at henvise til de Bemærkninger, som Udvalget for kirkelige Anliggender har knyttet til sit Forslag, og man derfor væsentlig skal holde sig til nogle Udtalelser om, hvilken Stilling Mini-